

GESTEGGEL

VOLDONGEN FEIT

Al eerder schreef ik in deze column over de problematiek rondom het verhuizen van kinderen en hun verzorgende ouder na echtscheiding. In bijna alle gevallen hebben ouders gezamenlijk het gezag over hun kinderen. Wat gebeurt er als de ouder bij wie het kind woont (meestal de moeder) met de kinderen wil verhuizen, en de vader het er niet mee eens is? Dan zal de rechter de knoop moeten doorhakken.

Als het om een verhuizing binnen Nederland gaat en er geen co-ouderschapsregeling is, zal de rechter deze verhuizing over het algemeen toestaan. Er zijn echter ook uitspraken waarin die toestemming NIET werd verleend. De rechtbank in Leeuwarden bepaalde bijvoorbeeld vorig jaar dat de kinderen aan hun vader moesten worden toevertrouwd, omdat de moeder de vader niet had ingelicht over de voorgenomen verhuizing en hij dit uiteindelijk via een familielid hoorde.

Ook de rechter in Zutphen weigerde een verhuizing omdat er geen constructief overleg was gepleegd tussen de ouders en de dochter niet op de hoogte was van de voorgenomen verandering. In het oosten van het land bogen de rechtbank en daarna het gerechtshof zich over een verhuizing. Waar ging het in dit geval om? Twee kinderen wonen na de echtscheiding bij hun moeder. Het oudste kind, dol op dansen, ging in Amsterdam een vierjarige vooropleiding bij een dansacademie in Amsterdam volgen, hetgeen inhield dat ze op vrijdagmiddag daar danslessen volgde.

Moeder begeleidde de oudste en moest het jongste kind (te klein om alleen thuis te blijven) ook meenemen. Het oudste kind moet nog gewoon naar school en haalt het niet om op tijd in Amsterdam te zijn. De moeder, zelfstandig werkzaam met een eigen praktijk, vond het gereis te onrustig en te vermoeiend voor de kinderen. Zij had al een woning gehuurd in Amsterdam en gaf aan dat verhuizen naar Amsterdam voor haar nog de enige optie was.

De vader heeft een zéér ruime omgangsregeling met de kinderen en is erg bij de kinderen betrokken. Hij wou deze regeling niet opgeven en had aangeboden om op het jongste kind te passen zodat deze niet voortdurend mee hoefde te reizen. De vader voelde zich voor een voldongen feit geplaatst omdat overleg hierover niet meer mogelijk was. De rechter onderkende het belang van het kind om de dansopleiding te blijven volgen, maar vond dat dit ook zonder verhuizing kon. Bovendien heeft het oudste kind het zeer naar haar zin op de middelbare school, haalt ze goede cijfers en heeft ze daar haar vriendinnen.

Moeder had onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij er alles aan had gedaan om op de middelbare school vrij te krijgen voor de vrijdagmiddag. De rechter vond de beslissing van de moeder onvoldoende doordacht en onzorgvuldig voorbereid. De moeder had volgens de rechter meer en beter moeten overleggen met de vader. De toestemming om te verhuizen werd dus niet verleend! Ouders doen er dus goed aan om een verhuizing zorgvuldig voor te bereiden, goed met elkaar te communiceren en open te staan voor alle mogelijke opties. Plaats de ander niet voor een voldongen feit, want dat wordt door de rechter afgestraft. ■